

DE GEBODEN

Vijfde gebod van God (vervolg) : Dood niet, geef geen ergens.

Wat ons wordt voorgeschreven.

1. Dit gebod gebiedt ons : 1° onzen vijanden te vergeven; 2° ons met hen te verzoenen; 3° hun het mogelijk goed te doen; 4° de behoeftigen bij te staan.

2. Ons eerste plicht jegens onze vijanden is hun te vergeven.

3. Deze plicht is zoo gestreng, dat Christus in het Evangelie verklaart dat God dezen niet vergeven zal die weigeren te vergeven :

“Meent niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze te volmaken. ¹⁸Want voorwaar zeg ik u : totdat hemel en aarde vergaan, zal er niet éene jota of éene stip der Wet vergaan, totdat alles geschiede. ¹⁹Wie dan éen dier geringste geboden verbroken, en de menschen aldus geleerd zal hebben, zal een geringste genoemd worden in het Rijk der Hemelen; doch wie ze gehouden en geleerd zal hebben, die zal groot genoemd worden in het Rijk der Hemelen. ²⁰Want ik zeg u : indien uwe gerechtigheid niet overvloediger is dan die der Schriftgeleerden en Phariseërs, zoo zult gij het Rijk der Hemelen niet ingaan.

“Gij hebt gehoord dat tot de Ouden gezegd is : Gij zult niet doodslaan; en wie doodslag begaat, zal schuldig zijn voor het Gerecht. ²²Doch ik zeg u : alwie zich vertoort op zijnen broeder, zal schuldig zijn voor het Gerecht; en wie tot zijnen broeder zegt, Raka! zal schuldig zijn voor den Raad; en wie zegt, Gek! zal schuldig zijn tot de Gehenna des vuurs. ²³Zoo gij dan uwe gifte naar het altaar toebrenget, en aldaar u herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft; ²⁴laat uwe gifte daar voor het altaar, en ga u eerst verzoenen met uwen broeder; en dan weer gekomen, zult gij uwe gifte offeren.

“Stem met uwen tegenstander spoedig overeen, terwijl gij nog met hem op den weg zijt; opdat niet soms de tegenstander u overlevere aan den rechter, en de rechter u overlevere aan den dienaar, en gij in de gevangenis geworpen wordet. ²⁶Voorwaar zeg ik u : gij zult daar niet uitkomen, totdat gij den laatsten penning betaalt. (*Matth. v.*)

4. Hier onder een andere even zoo duidelijke aanhaling uit het Evangelie, welke toont dat de vergiffenis der belediging geen uitzondering lijdt :

“Dan trad Petrus tot hem en zeide : Heer! hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen, en ik hem vergeven? tot zevenmaal toe? “Jezus zegt tot hem : Ik zeg u niet tot zevenmaal, maar tot zeventig-

maal zevenmaal. ²³Daaron is het Rijk der Hemelen gelijk aan een koning, die rekening wilde houden met zijne dienaren. ²⁴En toen hij begonnen had rekening te houden, werd er een tot hem gebracht, die hem tien duizend talenten schuldig was. ²⁵En daar hij niet had, om te betalen, gebod zijn heer, dat hij verkocht zou worden, hij, en zijne vrouw en kinderen, en al wat hij had, en dat er betaald zou worden. ²⁶Die dienaar nu viel neder en bad hem, zeggende : Heb geduld met mij, en ik zal u alles betalen! ²⁷De heer van dien dienaar werd van medelijden bewogen en liet hem gaan; en de schuld schold hij hem kwijt. ²⁸Maar de dienaar uitgegaan zijnde, vond een zijner mededienaars, die hem honderd denariën schuldig was; en hij greep hem aan en verworgde hem, zeggende : Betaal wat gij schuldig zijt. ²⁹En zijn mededienaar viel neder en smeekte hem, zeggende : Heb geduld met mij, en ik zal u alles betalen! ³⁰Doch hij wilde niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij het verschuldigde zou betalen. ³¹Toen nu zijne mededienaars zagen wat er gebeurde, werden zij zeer bedroefd; en zij kwamen en verhaalden hunnen heer alles wat er geschied was.

³²Toen riep zijn heer hem tot zich, en zeide hem : Gij booze dienaar! de geheele schuld heb ik u kwijtgelaten, dewijl gij mij gesmeekt hebt, ³³moest ook gij dan niet u ontfermen over uwen mededienaar, zoo als ik mij over u ontfermd heb? ³⁴En zijn heer verloornd zijnde, gaf hem over aan de beulen, totdat hij al het verschuldigde zou betalen. ³⁵Aldus zal ook mijn hemelsche Vader u doen, indien gij niet, een iegelijk zijnen broeder, van harte zult vergeven hebben. (*Matth. xviii.*)

5. Onze derde plicht is onze vijanden bij te staan, indien wij dat kunnen.

Uitleg der plaat.

6. *Onder, rechts*, zien wij den h. martelaar Cyprianus aan zijne nabestaanden bevelende den beul eene geldsom te geven die hem moest onthoofden.

7. De plaat stelt ons voor, *boven*, den h. Stephanus, diaken en eerste martelaar, ons een treffend voorbeeld gevende van de vergiffenis der belediging. Gekniel en de oogen ten hemel gericht, zendt hij tot God deze roerende bede voor de Joden die hem steenigen : *Heer! wijt hun deze zonde niet*. Schielijk opent zich de hemel, en God, de handen naar hem uitstreckende, aanschouwt hem met welbehagen. Een engel biedt hem den martelaarspalm aan, terwijl een ander hem de voorbereide kroon toont.